

اثرات کلرید سدیم و مواد کند کننده های رشد گیاهی (سایکوسل و پاکلوبوترازول) بر رشد رویشی و تجمع یون ها در دانهال های دو رقم انبه

معصومه عباسی، عبدالرسول ذاکرین، مختار حیدری

کارشناس مدیریت جهاد کشاورزی هرمزگان، بندر عباس، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم و عضو هیئت علمی گروه باغبانی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، اهواز

در این پژوهش دانهال های دو رقم سندری و چارک با آب دارای هدایت الکتریکی (۶، ۴/۵، ۳، ۱/۵) دسی زیمنس بر متر آبیاری شده و کند کننده های رشد سایکوسل (غلظت های ۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر) و یا پاکلوبوترازول (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر) محلول پاشی گردیدند. نتایج نشان دادند افزایش سطوح کلرید سدیم سبب کاهش وزن تر و خشک بخش هوایی و ریشه، میزان نسبی آب، شاخص ثبات غشا و کلروفیل و همین طور افزایش درصد کمبود آب و وزن مخصوص خشک برگ در دو رقم سندری و چارک گردید. هم چنین با افزایش شوری، میزان یون های سدیم و کلر در ریشه و شاخساره دانهال های دو رقم افزایش یافت و بیشترین میزان تجمع سدیم و کلر در ریشه و بخش هوایی دانهال های رقم چارک مشاهده گردید. نتایج نشان داد پایه سندری تحمل به شوری بیشتری نسبت به رقم چارک دارد. محلول پاشی دانهال های انبه با کند کننده های رشد، نتایج متفاوتی به دنبال داشت. به طوری که کاربرد کلیه غلظت های سایکوسل و پاکلوبوترازول موجب کاهش وزن تر و خشک بخش هوایی و افزایش میزان یون سدیم برگ در سطوح مختلف شوری گردید. در مجموع نتایج نشان داد که کاربرد کند کننده های رشد موجب تغییر در رشد و ترکیبات شیمیایی دانهال های انبه تحت تنش شوری گردید و میزان این تغییرات به غلظت کند کننده رشد و میزان شوری بستگی داشت.